

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2008/92/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 22. oktobra 2008

o enotnem postopku Skupnosti za večjo preglednost cen plina in električne energije ki se zaračunavajo industrijskim končnim uporabnikom (prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 285(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (5) Cena, ki jo industrija v Skupnosti plačuje za porabljeno energijo, je eden od dejavnikov, ki vplivajo na njeno konkurenčnost in bi torej morala ostati zaupna.
- (6) Sistem standardnih uporabnikov, ki ga uporablja Statistični urad Evropskih skupnosti (Eurostat) v svojih objavljenih cenikih in sistem cen, ki je uveden za največje uporabnike električne energije, zagotavljata, da preglednost ne ovira zaupnosti.
- (7) Nujno je razširiti razrede uporabnikov, ki jih uporablja Eurostat do meja, pri katerih uporabniki še predstavljajo svojo skupino.
- (8) Na ta način bi bila dosežena preglednost cen, ki veljajo za končne uporabnike, ne da bi bila ogrožena potrebna tajnost pogodb. Zaradi spoštovanja zaupnosti se lahko cena za določen razred uporabnikov objavi samo, če so v njem najmanj trije uporabniki.
- (9) Ti podatki v zvezi s plinom in električno energijo, ki ju porabi industrija za končne uporabnike energije bodo prav tako omogočili primerjave z drugimi viri energije (nafta, premog, fosilni in obnovljivi energetske viri) in drugimi odjemalci.
- (10) Za podjetja za dobavo plina in električne energije in za industrijske uporabnike plina in električne energije, bodo ne glede na izvajanje te direktive, še vedno veljala pravila o konkurenci iz Pogodbe in Komisija posledično lahko zahteva, da ji sporočijo cene in prodajne pogoje.
- (11) Poznavanje veljavnih tarifnih sistemov je del preglednosti cene.
- (12) Del preglednosti cene je tudi poznavanje razvrstitve uporabnikov po razredih in njihovih tržnih deležih.
- (1) Direktiva Sveta 90/377/EGS z dne 29. junija 1990 o enotnem postopku Skupnosti za večjo preglednost cen plina in električne energije, ki se zaračunavajo industrijskim končnim uporabnikom ⁽²⁾ je bila večkrat ⁽³⁾ bistveno spremenjena. Ker so potrebne dodatne spremembe, bi bilo zaradi jasnosti treba direktivo prenoviti.
- (2) Preglednost cen energije, če spodbuja pogoje, ki zagotavljajo neizkrivljenost konkurence na skupnem trgu, je bistvenega pomena za vzpostavitev in tekoče delovanje notranjega energetskega trga.
- (3) Preglednost lahko pomaga preprečevati diskriminacijo uporabnikov tako, da jim omogoča večjo svobodo pri izbiranju med različnimi viri energije in različnimi dobavitelji.
- (4) Trenutno se stopnja preglednosti razlikuje glede na energetske vir in glede na državo članico ali regijo Skupnosti in s tem postavlja pod vprašaj vzpostavljane notranjega energetskega trga.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 25. septembra 2008.

⁽²⁾ UL L 185, 17.7.1990, str. 16.

⁽³⁾ Glej del A Priloge III.

- (13) Sporočanje cen, prodajnih pogojev za kupce in veljavnih tarifnih sistemov in razvrstitve odjemalcev po razredih uporabnikov Eurostatu, bi morale zagotoviti Komisiji dovolj podatkov, da se lahko odloči za ustrezno ukrepanje ali predloge glede na položaj notranjega energetskega trga, če je to potrebno.
- (14) Podatki, posredovani Eurostatu, bodo zanesljivejši, če jih bodo zbirala podjetja sama.
- (15) Za zagotavljanje preglednosti cen je pomembno poznavanje davčnega sistema in dodatnih denarnih dajatev v posameznih državah članicah.
- (16) Omogočeno mora biti preverjanje zanesljivosti podatkov, predloženih Eurostatu.
- (17) Doseganje preglednosti predvideva objavo in sporočanje cen in tarifnih sistemov kar najširšemu krogu uporabnikov.
- (18) Za uveljavitev preglednosti cen bi moral sistem temeljiti na dokazani strokovnosti in postopkih, ki jih je za obdelavo, preverjanje in objavlanje podatkov razvil in jih izvaja Eurostat.
- (19) Zaradi uvedbe notranjega energetskega trga bi bilo treba čim prej uvesti sistem preglednosti cen.
- (20) Ta direktiva se lahko enotno izvaja v vseh državah članicah šele, ko bo trg zemeljskega plina, še zlasti z vidika infrastrukture, dovolj razvit.
- (21) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, naj bi se sprejeli v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (22) Komisiji bi bilo treba podeliti pooblastila zlasti zato, da ustrezno spremeni priloge I in II glede na posebne težave, ki se pojavijo. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (23) Ker nove določbe te direktive zadevajo le postopke v odborih, jih državam članicam ni treba prenesti.

- (24) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, določenih v delu B Priloge III –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da podjetja za dobavo plina ali električne energije industrijskim končnim uporabnikom, kakor so opredeljeni v Prilogah I in II, Statističnemu uradu Evropskih skupnosti (Eurostat) v obliki, predvideni v členu 3, sporočijo:

1. cene in prodajne pogoje plina in električne energije, ki veljajo za industrijske končne uporabnike;
2. tarifne sisteme, ki se uporabljajo;
3. razvrstitev uporabnikov in ustrezne količine za posamezne razrede porabe, ob zagotavljanju reprezentativnosti teh razredov na državni ravni.

Člen 2

1. Podjetja iz člena 1, vsako leto 1. januarja in 1. julija zberejo podatke, predvidene v členu 1(1) in (2).

Te podatke, zbrane skladno z določbami, iz člena 3, se pošlje Eurostatu in pristojnim organom držav članic najpozneje v dveh mesecih.

2. Na podlagi podatkov iz odstavka 1 Eurostat vsako leto maja in novembra v ustrezni obliki objavi cene plina in električne energije za industrijske uporabnike v državah članicah in tarifne sisteme, ki se uporabljajo za oblikovanje cen.

3. Podatke iz člena 1(3) se vsaki dve leti pošlje Eurostatu in pristojnim organom držav članic.

Ti podatki se ne objavijo.

Člen 3

Izvedbeni predpisi o obliki, vsebini in vseh drugih značilnostih podatkov, predvidenih v členu 1, so določeni v Prilogah I in II.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Člen 4

Eurostat ne bo razkrival podatkov, prejetih skladno s členom 1, ki bi bili lahko zaradi svoje narave poslovna skrivnost. Takšni zaupni statistični podatki, posredovani Eurostatu, bodo dostopni samo uradnim osebam Eurostata in se lahko uporabljajo izključno v statistične namene.

Vendar ta določba ne preprečuje objave takšnih podatkov v združeni obliki, ki ne omogoča razpoznave posameznih poslov.

Člen 5

Če Eurostat ugotovi statistično pomembna odstopanja ali nedoslednosti pri podatkih, ki so mu bili posredovani skladno s to direktivo, lahko pri nacionalnih organih zaprosi za dovoljenje, da preveri posamezne podatke in postopke izračunavanja ali ocenjevanja, na katerih temeljijo zbrani podatki, in sicer z namenom, da oceni ali celo popravi vse podatke, ki so po njegovem mnenju nepravilni.

Člen 6

Kadar je to potrebno, Komisija glede na posamične ugotovljene težave ustrezno spremeni prilogi I in II. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 7(2).

Vendar pa takšne spremembe zadevajo samo tehnične značilnosti prilog I in II in ne smejo spreminjati splošne strukture sistema.

Člen 7

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 8

Komisija enkrat letno predstavi zbirno poročilo o uresničevanju te direktive Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Člen 9

Za zemeljski plin se začne ta direktiva v posamezni državi članici izvajati šele pet let po uvedbi tega vira energije na njen trg.

Datum uvedbe tega vira energije na državni trg zadevna država članica izrecno nemudoma sporoči Komisiji.

Člen 10

Direktiva 90/377/EGS, kakor je bila spremenjena z akti, navedenimi v delu A Priloge III se razveljavi, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, določenih v delu B Priloge III.

Sklici na razveljavljeno direktivo, se upoštevajo kot sklici na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 11

Ta Direktiva začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 12

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2008

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
J.-P. JOUYET

PRILOGA I

CENE PLINA

Cene plina za industrijske končne uporabnike ⁽¹⁾ se pridobivajo in zbirajo v skladu z naslednjo metodologijo:

- (a) Sporočijo se cene, ki jih plačajo industrijski končni uporabniki za zemeljski plin, ki ga za lastno uporabo dobavljajo prek omrežja.
- (b) Upoštevajo se vse vrste industrijske uporabe plina. Iz sistema so kljub temu izvzeti uporabniki plina:
- za proizvodnjo električne energije v javnih elektrarnah ali elektrarnah za soproizvodnjo toplote in električne energije (SPTE),
  - za neenergetske namene (npr. kemična industrija),
  - v količinah, ki presegajo 4 000 000 gigajoulov (GJ) na leto.
- (c) Zabeležene cene morajo temeljiti na sistemu standardnih skupin porabe, ki so opredeljene z obsegom letne porabe plina.
- (d) Cene se zbirajo dvakrat letno, na začetku vsakega šestmesečnega obdobja (januarja in julija), in zajemajo povprečne cene, ki so jih plačali industrijski končni uporabniki za plin v preteklih šestih mesecih. Prvo sporočilo o podatkih o cenah Statističnemu uradu Evropskih skupnosti (Eurostat) se bo sklicevalo na stanje z dne 1. januarja 2008.
- (e) Cene morajo biti izražene v nacionalni valuti na gigajoule. Uporabljen enota energije se izmeri na podlagi bruto kalorične vrednosti (GCV).
- (f) Cene morajo vključevati vse plačljive prispevke: omrežnine, ki se jim prišteje porabljen energija in odštejejo morebitni popusti ali premije ter prištejejo še drugi prispevki (najemnina za merilnik, stalni prispevki itd.). Začetni priključitveni prispevki se ne vključijo.
- (g) Cene se evidentirajo kot nacionalne povprečne cene.
- (h) Države članice razvijejo in izvajajo stroškovno učinkovite postopke za zagotovitev reprezentativnega sistema zbiranja podatkov, ki temelji na naslednjih pravilih:
- cene so tehtane povprečne cene, pri čemer se kot utežni faktor uporabljajo tržni deleži podjetij za dobavo plina, vključenih v raziskavo. Aritmetične povprečne cene se navedejo le, če tehtanih vrednosti ni mogoče izračunati. V vsakem primeru države članice zagotovijo, da je reprezentativni delež nacionalnega trga zajet v raziskavi,
  - tržni deleži morajo temeljiti na količini plina, ki so ga podjetja za dobavo plina zaračunala industrijskim končnim uporabnikom. Če je mogoče, se tržni deleži izračunajo ločeno za vsako skupino. Podatke za izračun tehtanih povprečnih cen upravljajo države članice ob upoštevanju pravil o zaupnosti,
  - zaradi zaupnosti se podatki v zvezi s cenami sporočajo le, če so v zadevni državi članici najmanj trije končni uporabniki v vsakem razredu iz točke (j).
- (i) Navedejo se tri ravni cen:
- cene brez davkov in dajatev,
  - cene brez DDV in drugih vračljivih davkov,
  - cene z vsemi davki, dajatvami in DDV.

⁽¹⁾ Industrijski končni uporabniki lahko vključujejo druge nezasebne uporabnike.

- (j) Cene plina se spremljajo za naslednje razrede industrijskih končnih uporabnikov:

Industrijski končni uporabnik	Letna poraba plina (G)	
	Najnižja	Najvišja
Skupina-I1		< 1 000
Skupina-I2	1 000	< 10 000
Skupina-I3	10 000	< 100 000
Skupina-I4	100 000	< 1 000 000
Skupina-I5	1 000 000	<= 4 000 000

- (k) Enkrat na dve leti se skupaj z januarskim poročilom o cenah Eurostat obvesti o sistemu zbiranja podatkov, pri tem se navede zlasti: opis raziskave in njeno področje uporabe (število podjetij za dobavo plina, vključenih v raziskavo, skupni delež zastopanega trga itd.) ter merila, uporabljena za izračun tehtanih povprečnih cen, in skupne količine porabe po posameznih skupinah. Prvo sporočilo o sistemu zbiranja podatkov bo zadevalo stanje z dne 1. januarja 2008.
- (l) Enkrat letno se skupaj z januarskim poročilom o cenah Eurostatu sporočijo podatki o glavnih povprečnih značilnostih in dejavnih, ki vplivajo na cene, sporočene za vsako skupino porabe.

Podatki vključujejo:

- povprečne količnike obremenitve za industrijske končne uporabnike, ki ustrezajo posamezni skupini porabe, izračunane na podlagi skupne dobavljene energije in povprečnega največjega povpraševanja,
- opis popustov za prekinljivo oskrbo,
- opis stalnih prispevkov, najemnin za merilnik ali kakršnih koli drugih zadevnih prispevkov na nacionalni ravni.

- (m) Enkrat letno se skupaj z januarskim poročilom sporočijo tudi stopnje in način izračuna ter opis davkov, ki se pri prodaji plina zaračunajo industrijskim končnim uporabnikom. Opis mora vključevati vse stroške sistema za nedavčne dajatve in obveznosti iz opravljanja javnih storitev.

Opis davkov mora vključevati tri jasno ločene oddelke:

- davki, dajatve, nedavčne dajatve, pristojbine in kakršne koli druge davščine, ki niso opredeljene v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: „Cene brez davkov in dajatev“,
- davki in dajatve, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom, ki niso vračljivi. Postavke, opisane pod to točko, se zato vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: „Cene brez DDV in drugih vračljivih davkov“,
- davek na dodano vrednost (DDV) in drugi vračljivi davki, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: „Cene z vsemi davki, dajatvami in DDV“.

Pregled različnih davkov, dajatev, nedavčnih dajatev, pristojbin in davščin:

- davek na dodano vrednost,

- koncesnine. Te običajno zadevajo dovoljenja in pristojbine za uporabo zemljišča in javne ali zasebne lastnine za omrežja ali druge plinske naprave,
- okoljski davki ali dajatve. Ti običajno zadevajo spodbujanje obnovljivih virov energije ali SPTE ali bremenitve za emisije CO₂, SO₂ ali drugih povzročiteljev, ki vplivajo na podnebne spremembe,
- drugi davki ali dajatve, povezani s področjem energetike: obveznosti/prispevki iz opravljanja javnih storitev, dajatve za financiranje energetskih regulativnih organov itd.,
- drugi davki ali dajatve, ki niso povezani s področjem energetike: nacionalni, lokalni ali regionalni davki za porabljeno energijo, davki za distribucijo plina itd.

Davki na prihodek, davki, povezani z lastnino, nafta za motorna vozila, cestnine, pristojbine za dovoljenja za telekomunikacije, radio, oglaševanje, pristojbine za dovoljenja, davki za odpadke itd. se ne upoštevajo ter so izključeni iz tega opisa, ker so nedvomno del operativnih stroškov in se uporabljajo tudi za druge industrije ali dejavnosti.

- (n) V državah članicah, v katerih eno podjetje pokriva celotno industrijsko prodajo, lahko podatke sporoči to podjetje. V državah članicah, v katerih deluje več kot eno podjetje, bi moral podatke sporočiti neodvisni statistični organ.

—

PRILOGA II

CENE ELEKTRIČNE ENERGIJE

Cene električne energije za industrijske končne uporabnike ⁽¹⁾ se pridobivajo in zbirajo po naslednji metodologiji:

- (a) Sporočijo se cene, ki jih plačajo industrijski končni uporabniki za električno energijo za lastno uporabo.
- (b) Upoštevajo se vse vrste industrijske uporabe električne energije.
- (c) Navedene cene morajo temeljiti na sistemu standardnih skupin porabe, ki so opredeljene z razredom letne porabe električne energije.
- (d) Cene se zbirajo dvakrat letno, na začetku vsakega šestmesečnega obdobja (januarja in julija), in zajemajo povprečne cene, ki so jih plačali industrijski končni uporabniki za električno energijo v preteklih šestih mesecih. Prvo sporočilo o podatkih o cenah Eurostatu se bo sklicevalo na stanje z dne 1. januarja 2008.
- (e) Cene morajo biti izražene v nacionalni valuti na kWh.
- (f) Cene morajo vključevati vse plačljive postavke: omrežnine, ki se jim prišteje porabljen energija in odštejejo morebitni popusti ali premije ter prištejejo še drugi prispevki (prispevki za uporabo zmogljivosti, komercializacija, najemina za merilnik itd.). Začetni priključitveni prispevki se ne vključijo.
- (g) Cene se evidentirajo kot nacionalne povprečne cene.
- (h) Države članice razvijejo in izvajajo stroškovno učinkovite postopke za zagotovitev reprezentativnega sistema zbiranja podatkov, ki temelji na naslednjih pravilih:
- cene so tehtane povprečne cene, pri čemer se kot utežni faktor uporabljajo tržni deleži podjetij za dobavo električne energije, vključenih v raziskavo. Aritmetične povprečne cene se navedejo le, če tehtanih vrednosti ni mogoče izračunati. V vsakem primeru države članice zagotovijo, da je reprezentativni delež nacionalnega trga zajet v raziskavi,
  - tržni deleži morajo temeljiti na količini električne energije, ki so jo podjetja za dobavo električne energije zaračunala industrijskim končnim uporabnikom. Če je mogoče, se tržni deleži izračunajo ločeno za vsako skupino. Podatke za izračun tehtanih povprečnih cen upravljajo države članice ob upoštevanju pravil o zaupnosti,
  - zaradi zaupnosti se podatki v zvezi s cenami sporočajo le, če so v zadevni državi članici najmanj trije končni uporabniki v vsakem razredu iz točke (j).
- (i) Navedejo se tri ravni cen:
- cene brez davkov in dajatev,
  - cene brez DDV in drugih vračljivih davkov,
  - cene z vsemi davki, dajatvami in DDV.
- (j) Cene električne energije se spremljajo za naslednje razrede industrijskih končnih uporabnikov:

Industrijski končni uporabnik	Letna poraba električne energije (MWh)	
	Najnižja	Najvišja
Skupina IA		< 20
Skupina IB	20	< 500
Skupina IC	500	< 2 000
Skupina ID	2 000	< 20 000
Skupina IE	20 000	< 70 000
Skupina IF	70 000	<= 150 000

⁽¹⁾ Industrijski končni uporabniki lahko vključujejo druge nezasebne uporabnike.

- (k) Enkrat na dve leti se skupaj z januarskim poročilom o cenah Eurostat obvesti o sistemu zbiranja podatkov, pri tem se navede zlasti: opis raziskave in njeno področje uporabe (število podjetij za dobavo električne energije, vključenih v raziskavo, skupni delež zastopanega trga itd.) ter merila, uporabljena za izračun tehtanih povprečnih cen, in skupne količine porabe po posameznih skupinah. Prvo poročilo o sistemu zbiranja podatkov bo zadevalo stanje z dne 1. januarja 2008.
- (l) Enkrat letno se skupaj z januarskim poročilom o cenah Eurostatu sporočijo podatki o glavnih povprečnih značilnostih in dejavnikih, ki vplivajo na cene, sporočene za vsako skupino porabe.

Zahtevani podatki vključujejo:

- povprečne količnike obremenitve za industrijske končne uporabnike, ki ustrezajo posamezni skupini porabe, izračunane na podlagi skupne dobavljene energije in povprečnega največjega povpraševanja,
  - tabelo, v kateri so navedene meje napetosti za državo,
  - opis stalnih prispevkov, najemnin za merilnik ali kakršnih koli drugih zadevnih prispevkov na nacionalni ravni.
- (m) Enkrat letno se skupaj z januarskim poročilom o cenah sporočijo tudi stopnje in način izračuna ter opis davkov, ki se pri prodaji električne energije zaračunajo industrijskim končnim uporabnikom. Opis mora vključevati vse stroške sistema za nedavčne dajatve in obveznosti iz opravljanja javnih storitev.

Opis davkov mora vključevati tri jasno ločene oddelke:

- davki, dajatve, nedavčne dajatve, pristojbine in kakršne koli druge davščine, ki niso opredeljene v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: „Cene brez davkov in dajatev“,
- davki in dajatve, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom, ki niso vračljivi. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: „Cene brez DDV in drugih vračljivih davkov“,
- davek na dodano vrednost (DDV) in drugi vračljivi davki, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: „Cene z vsemi davki, dajatvami in DDV“.

Pregled možnih različnih davkov, dajatev, nedavčnih dajatev, pristojbin in davščin:

- davek na dodano vrednost,
- koncesnine. Te običajno zadevajo dovoljenja in pristojbine za uporabo zemljišča in javne ali zasebne lastnine za omrežja ali druge električne naprave,
- okoljski davki ali dajatve. Ti običajno zadevajo spodbujanje obnovljivih virov energije ali SPTE ali obremenitve za emisije CO₂, SO₂ ali drugih povzročiteljev, ki vplivajo na podnebne spremembe,
- jedrski davki in drugi davki za inšpekcijske preglede: prispevki za jedrsko razgrajevanje, inšpekcijski pregledi in pristojbine za jedrske naprave itd.,
- drugi davki ali dajatve, povezani s področjem energetike: obveznosti/prispevki iz opravljanja javnih storitev, dajatve za financiranje energetske regulativnih organov itd.,
- drugi davki ali dajatve, ki niso povezani s področjem energetike: nacionalni, lokalni ali regionalni davki za porabljeno energijo, davki za distribucijo električne energije itd.

Davki na prihodek, davki, povezani z lastnino, trošarine za naftne derivate in gorivo, ki se ne uporabljajo za proizvodnjo električne energije, nafta za motorna vozila, cestnine, pristojbine za dovoljenja za telekomunikacije, radio, oglaševanje, pristojbine za dovoljenja, davki za odpadke itd. se ne upoštevajo ter so izključeni iz tega opisa, ker so nedvomno del operativnih stroškov in se uporabljajo tudi za druge industrije ali dejavnosti.

- (n) Enkrat letno se skupaj z januarskim poročilom o cenah Eurostatu sporoči razčlenitev cen električne energije po glavnih elementih. Cene električne energije se po glavnih elementih razčlenijo v skladu z naslednjo metodologijo:

Celotna cena električne energije na skupino porabe se lahko obravnava kot vsota cen za „omrežje“, cen za „energijo in oskrbo“ (t. j. od proizvodnje do komercializacije, razen omrežij) ter vseh davkov in dajatev.

— cena za „omrežje“ je razmerje med prihodki iz pristojbin za prenos in distribucijo ter (če je mogoče) ustrezno količino kWh na skupino porabe. Če ločene količine kWh na skupino niso na voljo, je treba navesti ocene,

— cena za „energijo in oskrbo“ je skupna cena, od katere se odštejejo cena za „omrežje“ ter vsi davki in dajatve,

— davki in dajatve. Ta element se dodatno razčleni na:

— davki in dajatve za cene za „omrežje“,

— davki in dajatve za cene za „energijo in oskrbo“,

— DDV in drugi vračljivi davki.

OPOMBA: Če so dopolnilne storitve navedene ločeno, se lahko razvrstijo pod enega od dveh glavnih elementov na naslednji način:

— cena za „omrežje“ vključuje naslednje stroške: pristojbine za prenos in distribucijo, izgube zaradi prenosa in distribucije, stroške omrežja, poprodajne storitve, stroške vzdrževanja sistema in najemnino za merilnik,

— cena za „energijo in oskrbo“ vključuje naslednje stroške: proizvodnjo, shranjevanje, izravnalno energijo, stroške dobavljene energije, storitve za kupce, poprodajno upravljanje, stroške odmere in druge stroške oskrbe,

— drugi posebni stroški. Ta postavka predstavlja stroške, ki niso stroški omrežja ali stroški energije in oskrbe ali davki. Če takšni stroški obstajajo, se jih sporoči ločeno.

- (o) V državah članicah, v katerih eno podjetje pokriva celotno industrijsko prodajo, lahko podatke sporoči to podjetje. V državah članicah, v katerih deluje več kot eno podjetje, bi moral podatke sporočiti neodvisni statistični organ.

PRILOGA III

DEL A

Razveljavljena Direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb

(iz člena 10)

Direktiva Sveta 90/377/EGS
(UL L 185, 17.7.1990, str. 16)

Direktiva Komisije 93/87/EGS
(UL L 277, 10.11.1993, str. 32)

Priloga I k Aktu o pristopu iz leta 1994
(UL C 241, 29.8.1994, str. 21)

Točka 12(A)(3)(a) in (b) Priloge II k Aktu o pristopu iz
leta 2003
(UL L 236, 23.9.2003, str. 33)

Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 284, 31.10.2003, str. 1)

Samo Priloga I, točka 3

Direktiva Sveta 2006/108/ES
(UL L 363, 20.12.2006, str. 414)

Samo glede sklicevanja v členu 1 in točki 1(a) in (b)
Priloge I na Direktivo 90/377/EGS

Sklep Komisije 2007/394/ES
(UL L 148, 9.6.2007, str. 11)

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 10)

Akti	Roki za prenos
90/377/EGS	30. julij 1991
93/87/EGS	—
2006/108/ES	1. januar 2007

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Direktiva 90/377/EGS	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2(1), prvi stavek	Člen 2(1), prvi pododstavek
Člen 2(1), drugi stavek	Člen 2(1), drugi pododstavek
Člen 2(2)	Člen 2(2)
Člen 2(3), prvi stavek	Člen 2(3), prvi pododstavek
Člen 2(3), drugi stavek	—
Člen 2(3), tretji stavek	Člen 2(3), drugi pododstavek
Členi 3 do 5	Členi 3 do 5
Člen 6, prvi stavek	Člen 6, prvi odstavek, prvi stavek
—	Člen 6, prvi odstavek, drugi stavek, novo
Člen 6, drugi stavek	Člen 6, drugi odstavek
Člen 7(1) in (2)	Člen 7
Člen 7(3)	—
Člen 8	Člen 8
Člen 9, prvi odstavek	—
Člen 9, prvi stavek drugega odstavka	Člen 9, prvi odstavek
Člen 9, drugi stavek drugega odstavka	Člen 9, drugi odstavek
—	Člena 10 in 11
Člen 10	Člen 12
Prilogi I in II	Prilogi I in II
—	Priloga III
—	Priloga IV